

REVISTA MUSICAL CATALANA

Actualitat ↓ Crítica ↓ Internacional El concert del mes Sumari Revista

Concerts, Crítica

Vivica Genaux sedueix L'Auditori

Redacció on 29 novembre, 2017 / 0 comments

Vivica Genaux (foto d'arxiu)

MÚSICA ANTIGA. "Händel vs Porpora". Vivica Genaux, mezzosoprano. Les Musiciens du Louvre. Obres de Händel i Porpora. **L'AUDITORI. 26 DE NOVEMBRE DE 2017.**

Per Jacobo Zabalo

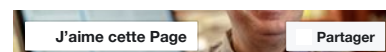
Les Musiciens du Louvre és un dels conjunts de música antiga més versàtils de l'actualitat, ja que ha encarat amb èxit les obres de compositors tan dispars com Offenbach o Rameau, passant òbviament per Mozart o Haydn, de qui va realitzar notables enregistraments en viu –en tots dos casos– de les últimes simfonies. Sense la presència del carismàtic Marc Minkowski, *alma mater* del conjunt, es va presentar a la sala gran de L'Auditori un dels enfrontaments musicals més fructífers per a la posteritat, com és el protagonitzat per Händel i Porpora; compositors punters a la seva època, encara que al segon se'l recorda bàsicament per la música composta per a *castrati*, i més concretament per al més cèlebre, Farinelli. Una llàstima, ja que es tracta d'un compositor hàbil, amb una gran capacitat per crear melodies i orquestrar amb subtileza.

La protagonista absoluta de l'esdeveniment, amb tot, va ser la mezzosoprano Vivica Genaux. Si l'absència de Minkowski suposà una intensitat lleugerament inferior en els atacs, menys brillantor en la part instrumental, tot això va quedar compensat per la figura immensa i lluminosa de Genaux: el port en escena i la prestació vocal van acaparar l'atenció del públic. Tècnica impecable, sense fissures i molt bona projecció de la veu tenint en compte el virtuosisme endimoniait d'algunes peces, que es componien més per a *épatèr* que per comunicar afectes de forma matisada (la grandesa de Mozart està per arribar, a les últimes dècades del mateix segle). És el cas de "Venti, turbini, prestate" de l'òpera de Händel *Rinaldo* o de la seva rèplica "Come nave in rìa tempesta" de Porpora, extreta de *Semiramide regina dell'Assiria*. Del mateix compositor, una ària de l'òpera *San Giovanni Nepomuceno*, interpretada amb contrastos violents i una tècnica d'extrema dificultat per Genaux, relata el següent: "De lluny sento com brama, l'ona superba i el vent que la tempesta han desbridat, en la teua veu pot afegir-se"

Revista Musical Catalana © 2013 All Rights Reserved

Outspoken theme by V

Facebook

Soyez le premier de vos amis à aimer ça.

Demà divendres 1 de desembre de 2017 a les 21 h, a la Sala Oriol Martorell de L'Auditori de Barcelona, la **CORAL SANT JORDI** celebrarà el seu 70è aniversari acompanyada per tots els cors de la seva Escola Coral - L'Esquitx (coral infantil de la Coral Sant Jordi), L'Espurna, Coral infantil de la Coral Sant Jordi i el Cor Jove de la Coral Sant Jordi - amb un concert que servirà, també, d'homenatge al seu creador Oriol Martorell. Hi actuarà com a solista el tenor **David Alegret**, dirigirà **Xavier Puig** i sonarà la Cantata de Sant Nicolau de Benjamin Britten i tres nades

Escolta la banda sonora de la Revista Musical Catalana

És un conegut *topos*, el de l'agressiva confabulació dels elements contra el o la protagonista; un lloc comú que dona molt de joc des del punt de vista musical, tot permetent ritmes vertiginosos i peripècies vocals. També en l'obra de Vivaldi, que Genaux ha gravat, hi trobem exemples. En aquesta ocasió –el cara a cara entre Händel i Porpora– es va poder gaudir així mateix en el tractament de temes més dolços, igualment propicis per a la recreació artística, com és l'amor i la possible pèrdua de l'estimada. Summament delicada i convincent sonà la repetida declamació “Ho perso il caro ben”, del *Parnasso in festa* de Händel, així com la seva coneguda “Cara sposa, amante cara”, extreta de *Rinaldo*, una òpera que va entusiasmar a l'època de composició. Però no menys contundent és la intensiva explotació de la fibra sensible que realitza Porpora a “Il piè s'allontana”, de *L'Angelica*, i, per sobre de tot, a la magnífica “Alto Giove”, de l'òpera *Pollifemo*, estrenada a Londres l'1 de gener de 1735. Només per aquesta peça, d'una bellesa poc freqüent, el nom del compositor napolità mereixeria una ressonància més gran, i les seves nombroses òperes, probablement, una millor fortuna.

© www.facebook.com/LesMusiciensduLouvre

Junt amb la magnífica caracterització dels rols per part de Genaux, tant en l'aspecte vocal com gestual, hem de reconèixer el treball excel·lent del conjunt instrumental. En ser escàs en efectius, i els instruments emprats, d'època, la sonoritat semblava en certs moments perdre's en l'immens espai sonor de la Sala Pau Casals (totalment comprensible és el fet de programar artistes d'aquest nivell a la sala gran, però no per això hem de deixar d'apuntar l'afectació subsegüent, amb una certa minva de l'experiència acústica). A més d'acompanyar de forma excel·lent la cantant, Les Musiciens du Louvre, dirigits pel concertino, es van lluir en el concert per a violí de Händel programat (es deriva de la seva *Sonata a cinc en Si bemoll major, HWV 288*), i molt especialment en la impactant, ben travada *Fuga i grave en Sol menor* de Johann Adolph Hasse, un altre nom interessant –de gran rellevància al segle XVIII– que, malauradament, el pas del temps ha deixat en un segon pla, força llunyà.

Twitter →

Demà divendres 1 de desembre de 2017 a les 21 h, a la Sala Oriol Martorell de L'Auditori de Barcelona, la CORAL... <http://fb.me/19vQzX9p>

November 30, 2017

D'aquí poques hores el Kebyart Ensemble oferirà un concert al Palau de la Música Catalana com a guanyadors del... <http://fb.me/F6kAxq5P>

November 30, 2017

Voleu conèixer els continguts del nou número de la Revista Musical Catalana? En aquest enllaç podreu llegir el... <http://fb.me/6XNBZcrNj>

November 30, 2017

Share this post:

Tweet